

Apòkrifë – 25 (Do Starzińszégò Anioła)

Swiāti Michale Aniele,
Co wôżisz dobré ùczinczi
W stòrim starzińszim kòscele
Nad głowama wiérnëch milczisz...

Mòże chto slowã òchëbë
Òbrazët bët Bòżą Măkă...?
Abò dze pùscëtë nerwë
Na nierobijôsza – zăca...

A mòże mëslëska szpetné
Kòl cëzy biatczi sã krąca...
Chtos kòmùs ùkrôdł miészki dëtków...
Krómòwò pòd nosã zbùrcza...

Zaklną, bò spùrgną sã z rena
Slédny ùjachòt autobùs
Abò, bò sztrómù zafela
Przë tim, że robił – ùdòwòt...

Të nawetk nie mrëgniesz òkă
Na nitkă ruchnã nie zrëszisz...
Mòże chcesz miec swiāti spòkój
Co sã przed niedzielą wëspisz...

(...)

Je naszim na zemi stróżă,
Co wstec prowadzi za răkă
A czedë grzmi žëcò bùrza
Òn ò nas, biédnëch, pamiătò...

I żóden na drogã lëchą
Nie zblądzy za Jegò widă
Jesz chwòlëc bądze sã drëchóm:
Tak mie szcerowòt sóm Michòt...

Grzëch z ògnia miecză wëpòli
Prëcz znëkò słowa bluzniercë
W skrzidłă ùbëtkù nałowi
A stojec mdze przë mi smiercë...